

Samling af Afgørelser

Sag C-619/11

**Patricia Dumont de Chassart
mod**

Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS)

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal du travail de Bruxelles)

»Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 72, artikel 78, stk. 2, litra b), og artikel 79, stk. 1, litra a) — familieydelse til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem — sammenlægning af forsikrings- og beskæftigelsesperioder — perioder tilbagelagt af den efterlevende forælder i en anden medlemsstat — manglende hensyntagen«

Sammendrag – Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. februar 2013

1. *Social sikring — vandrende arbejdstagere — EU-retlige forskrifter — personelt anvendelsesområde — betingelse — arbejdstager som omhandlet i forordning nr. 1408/71 — begreb — person, som er forsikret i en medlemsstats socialsikringsordning*

(Rådets forordning nr. 1408/71, som ændret ved forordning nr. 1399/1999, art. 2 og art. 4, stk. 1)

2. *Social sikring — vandrende arbejdstagere — ydelser til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem — EU-retlige bestemmelser — formål — fastlæggelse af, hvilken lov der skal anvendes*

[Rådets forordning nr. 1408/71, som ændret ved forordning nr. 1399/1999, art. 78, stk. 2, litra a) og b), og art. 79, stk. 1, første afsnit]

3. *Social sikring — vandrende arbejdstagere — medlemsstaternes kompetence til selv at udforme deres sociale sikringsordninger — grænser — overholdelse af EU-retten*

(Rådets forordning nr. 1408/71, som ændret ved forordning nr. 1399/1999)

4. *Social sikring — vandrende arbejdstagere — ydelser til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem — ydelser, der skal udredes af bopælsstaten — sammenlægningen af de perioder, som er nødvendige for erhvervelsen af ret til ydelser — national lovgivning, der fastsætter en hensyntagen til forsikrings- og beskæftigelsesperioder, som den afdøde forælder har tilbagelagt i en anden medlemsstat, med udelukkelse af de perioder den efterlevende forælder har tilbagelagt — ikke tilladt*

[Art. 21 TEUF, 45 TEUF–48 TEUF; Rådets forordning nr. 1408/71, som ændret ved forordning nr. 1399/1999, art. 72, art. 78, stk. 2, litra b), og art. 79, stk. 1, andet afsnit, litra a)]

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 28-30)

2. Artikel 78 i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 1399/1999, regulerer ganske vist i henhold til selve ordlyden af bestemmelsens stk. 2, litra a) og b), første afsnit, alene retten til ydelser for et barn af en afdød arbejdstager. Det er ligeledes korrekt, at forordningens artikel 79, stk. 1, første afsnit, for så vidt angår udbetaling af ydelser i henhold til ordlyden af bestemmelsens stk. 1, første afsnit, alene omhandler situationen for den afdøde.

Disse bestemmelser begrænser sig imidlertid til at angive en lovkonfliktregel, hvis formål udelukkende består i at fastslå den anvendelige lovgivning såvel som den institution, der er ansvarlig for udbetaling af de ydelser, som omhandles heri, i tilfælde, hvor det efterladte barns afdøde forælder havde status som arbejdstager. Derimod har de ikke som sådan til formål at fastlægge de grundlæggende betingelser for, om der består en ret til ydelser til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem. I mangel af en harmonisering på EU-plan er hver enkel medlemsstat fortsat kompetent til i sin lovgivning under overholdelse af EU-retten at fastsætte betingelserne for tildeling af ydelser fra en social sikringsordning. Heraf følger, at status som afdød arbejdstager inden for rammerne af forordningens artikel 78, stk. 2, og artikel 79, stk. 1, første afsnit, udelukkende udgør et tilknytningsmoment, som på den ene side fastsætter bestemmelsernes anvendelighed, og på den anden side, sammenholdt med det efterladte barns bopælssted, fastlægger den nationale lovgivning, som finder anvendelse.

(jf. præmis 35-37, 39, 41 og 42)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 40 og 41)

4. Artikel 72, artikel 78, stk. 2, litra b), og artikel 79, stk. 1, andet afsnit, litra a), i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 1399/1999, skal fortolkes således, at når en medlemsstats nationale retsfor skrifter foreskriver, at såvel den afdøde som den efterlevende forælder – når de har status som arbejdstagere – kan begrunde en ret til ydelser til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, kræver disse bestemmelser, at de forsikrings- og beskæftigelsesperioder, som er tilbagelagt af den efterlevende forælder i en anden medlemsstat, tages i betragtning med henblik på sammenlægningen af de perioder, som er nødvendige for erhvervelsen af ret til ydelser i den første af disse medlemsstater. Det er herved uden betydning, at den efterlevende forælder ikke kan påberåbe sig nogen forsikrings- eller beskæftigelsesperiode i denne medlemsstat i den referenceperiode, som er fastsat ved denne nationale lovgivning om erhvervelse af denne ret.

Artikel 45 TEUF – 48 TEUF samt forordning nr. 1408/71, der er vedtaget til gennemførelse heraf, har nemlig bl.a. til formål at undgå, at en arbejdstager, der under udøvelse af sin ret til fri bevægelighed har været beskæftiget i mere end én medlemsstat, uden saglig begrundelse behandles ringere end en arbejdstager, der har tilbragt hele sit arbejdsliv i én og samme medlemsstat. En medlemsstats manglende hensyntagen – med henblik på at fastslå, om der foreligger en ret til ydelser for børn, der har mistet begge forældre eller en af dem – til forsikrings- og beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat af en arbejdstager, der er indenlandsk statsborger og efterlevende forælder til et barn af en afdød arbejdstager, kan imidlertid stille denne arbejdstager ringere alene af den grund, at den pågældende har udøvet sin ret til fri bevægelighed, der er sikret ved artikel 45 TEUF, og kan følgelig afholde vedkommende fra at vende tilbage til sin oprindelsesstat efter sin ægtefælles død under udøvelse af sin ret til fri bevægelighed i henhold til samme bestemmelse eller i medfør af artikel 21 TEUF.

(jf. præmis 54, 55 og 62 samt domskonkl.)